

Зло за добро.

(Народна приказка)

Единъ калугеръ тръгналъ отъ манастиря за едно близко село. По пътя го настигналъ бѣлобрадъ, но здравъ старецъ. Тѣ се заприказвали и не сетили, какъ стигнали до селото. Калугерътъ казалъ, че ималъ познатъ тука единъ богатъ човекъ и предложилъ да се отбиятъ и пренощуватъ у него.

— Не, рекълъ старецътъ, тая вечеръ ще бждемъ на гости у селския говедаръ.

Калугерътъ се съгласилъ. Когато стигнали до кжщата, говедарътъ не билъ се завърналъ още. Жена му ги посрещнала и приела много добре. Тя много се срамувала, че кжщичката имъ била малка и проста, та не е за гости, но старецътъ я успокоилъ.

Жената се разшетала и приготвила вечеря. Каквото нѣмало въ кжщи, заела отъ съседитѣ си, само да се отсрами предъ гоститѣ. Дошълъ си и говедарътъ. Той много се зарадвалъ, че и въ неговата бедна кжщичка сж се отбили гости.

Навечаряли се, поприказвали си и легнали да спатъ. Сутринята говедарътъ станалъ по-рано и отишелъ по работа

По-късно станали и гоститѣ, закусили и се приготвили за пътъ. На излизане старецътъ рекълъ на жената: „Прибери всичко, каквото имашъ въ кжщи и го изнеси въ двора, защото азъ ще ви съборя кжщата.

Жената се заплакала и замолила:

— Живъ да си, дѣдо! Само това зло не ни прави. Ние сме бедни хора. Едвамъ сме си направили тая кжщичка. Кжде ще си подслонимъ главитѣ, ако я съборишъ!